

SZEGEDI KOVÁCS GYÖRGY

Csoportkép

Na...?
Hol vagyok én...?
Hát alulról
a második sor,
jobbra a legszélső gyerek,
a kantáros,
rövidnadrágos,
naptól hunyorgó.
A dundi alattam,
azzal a dili masnival;
Ő csapott a szemembe
egy marék homokot.
Volt ordítás. (talán még
Szabadkán is hallhatták).
Ugyanaz a sor,
jobbról az ötödik,
lyukat ásott,
hogy ördögöt találjon;
angyal már.
Rajtuk annyit töprengtem,
hogy kicsodák.
Ezek is itt már angyalok.
Hunyorog az egész jobb fele,
mintha oda sütné csak a nap.
Ez a hideg, óvoda-szagú ház,
folyton elnyelt.
A kerítést azt nem szerettem.
És ezek a csúfalkodó,
nagy zöld lombok,
s a gerlék árva-magány huhogása
amikor anyuka reggelente
itt hagyott.

